

Чим страшна байдужість

Байдужість — негативна риса характеру людини. Для мене вона така ж лякаюча, як страх і гординя. Хоча вони є чимось взаємопов'язані.

Людина навряд чи стане просто так байдужою до когось, має бути причина. Це - або ж гординя, або страх. Коли хтось хоче кимось керувати, тобто бути "хазяїном", його охоплюють ці гріхи, які і викликають байдужість. Людину не цікавить доля її підлеглих, адже це є «дуже низько» для неї, вона не повинна думати про "маленьких людей". Це і є причиною для страху; від однієї думки моторошно, що господар швидко стане рабом такого ж володаря, у якого ці переживання теж перетворюються у фобію, яка мучить упродовж тривалого часу.

У самого "раба", якщо й є прояви байдужості, то це до самого себе. По-справжньому вільна людина не бачитиме сенсу нехтувати власною волею. Підлеглий боїться бунтувати, навіть спробувати не хоче, не намагається вийти за рамки. Нещасній людині вигідно бути вічно сумною, бо її завжди заспокоють і не захочуть образити. «Раб» або через увагу зі сторони інших стає господарем і починає маніпулювати людьми, або ж далі робить з себе жертву, бо його завжди втішать. У першому випадку йому байдуже до інших, у другому — до себе. Людина може калічити або обзивати себе, щоб привернути увагу, бо по-іншому вона не вміє. У таких індивідуумів виникає залежність від спілкування з іншими, вони болісно сприймають критику. Вона така ж серйозна, як тютюнопаління, алкоголь та наркотики.

Людина, яка по-справжньому себе поважає, буде йти вперед, не стояти на місці, навіть байдужість не зможе зупинити її. Але, якщо вірити фактам, майже всі люди нещасливі, як би вони це не заперечували, проте в них будуть різні, на їхню думку, причини невдач: немає часу, грошей, сил... Їм байдуже, що вони можуть самі все змінити, але - чекають допомоги! У цьому також є прояви байдужості до власного життя — першого й останнього шансу людини.

Матвійчук Дарини, 11-А клас, Ліцей № 21 ЛМР